

Hvem vil have en ny nabo – på bagtrappen?

Arbejderen 30. sept. 2008

“ Dette er ikke det værste tænkelige scenario, men en rå virkelighed: Hvis de unges rum bliver det offentlige rum, er der ingen grænser for, hvor de vil opholde sig.

af Tina Rye Hansen,
studerende ved Københavns
universitet, frivillig i
Gaderummet

Dommen er faldet. De unge smides på gaden.

Gaderummet – socialpsykologisk bo- og behandlingssted for hjemløse unge – lukkes efter mere end et års forhandlinger med Københavns Kommune og afsluttende stadfæstelse i Landsretten af fogedretsdommen, der tilkender Københavns Kommune ret til indsættelse i Gaderummets lokaler, Rådmandsgade 60 på Nørrebro.

De unge kan vælge mellem en ny institution, der degraderer brugerstyring med brugerindflydelse, indskrænker den intensive psykologhjælp til det symbolske til fordel for psykiatri-funderet rådgivning, erstatter den døgnåbne tilgang til hjælp indenfor restriktive åbningstider, eller måske eneste mulighed for et frirum: Gaden.

De fleste vil vælge sidstnævnte, for manglerne i det nye tilbud vil indskrænke deres handlemuligheder og retten til psykisk og fysisk frihed.

Jeg har som frivillig i Gaderummet fulgt lukningen af værestedet, indefra og hørt de unges udsagn om denne ny institution. Og de er bekymrede.

FÆLLESSKABET

Beboere og brugere er alle unge med sociale og psykologiske problemer, som ingen andre institutioner har formået at samle op, hjælpe eller rumme.

Dette er unge, som har en fortid på forskellige institutioner. Steder, som de enten har forladt eller er blevet smidt ud fra. Men i Gaderummet har de formået at skabe et frirum og et fællesskab.

Et fællesskab, der ikke er formet på baggrund af en overordnet ledelsesinstans med en absolut standard for

rigtigt og forkert, men på baggrund af de unges udveksling af meninger – i hverdagen og på det ugentlige søndagsmøde, hvor de unge selv er med i beslutningsprocesserne omkring huset.

Hvor skal man gå hen, hvis eneste alternativ er det offentlige rum.

Gaderummet skal nu lukkes. Eller erstattes af et alternativ, hvor direkte demokrati gennem brugerstyring erstattes af en ledelse, der efter forgodtbefindende kan tildele de unge brugerindflydelse.

Man vil ikke alene fjerne de unge fra et hus, der har dannet rammen om et hjem, man vil også fratage dem retten til selvbestemmelse i deres eget liv. Og mange af dem vil derfor føle sig tvunget til at vælge gaden.

Allerede nu er temperaturen dalende, efteråret nærmer sig, og snart vil vinteren indhente de unge, og de vil søge ind. Det offentlige rum i København rummer allerede nu over 3000 hjemløse, og de

cirka 180 unge, der ikke længere har et bo- eller værested, vil indskrænke dette rum. Og måske vores rum.

RÅ VIRKELIGHED

At lukke Gaderummet rummer ikke alene det frygtelige i, at man tager et hjem fra de unge, det indeholder også en social påvirkning. En påvirkning for dig og mig. Vil du være den næste, der smider en hjemløs ud?

Dette er ikke det værste tænkelige scenario, men en rå virkelighed: Hvis de unges rum bliver det offentlige rum, er der ingen grænser for, hvor de vil opholde sig. De vil søge ind. Og måske bliver din opgang det næste sted, de vil søge ly for natten.

Hvem ønsker et samfund, hvor det politiske ansvar for velfærd for alle forskydes til et individuelt ansvar hos den enkelte samfundsborger i en sag om udsatte unges fremtid? Hvordan kan man arbejde med en bedre integration

af den svage gruppe i samfundet, hvis man ikke længere ved, hvor man kan finde dem?

Hvordan vil offentligheden modtage disse nye hjemløse? Vil du have en ny nabo – på bagtrappen?

Forkortet.

Læs hele indlægget på
www.arbejderen.dk

Arbejderen modtager gerne debatindlæg.

Læserbreve må højst være på 3700 anslag (tegn og mellemrum).

Vi forbeholder os ret til at forkorte.

Alle indlæg bliver lagt ind på Arbejderens hjemmeside.

Send dit indlæg til:
debat@arbejderen.dk

Arbejderen
Ryesgade 3F, 1. sal
2200 København N

Fax 35 37 20 39